

LUNI, MARTI
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

BOOMĂNUU.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direcțoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante respunzător: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

1863

Iulie 1.

Comuna Holotești ocolul
Gările districtului Putna.

D. Perceptorii.

Trimestrul lui genarui, anulă corinte vi l'am plătită deplină pre-cumă scîi; l'am plătită însă fiind că nu avem cunoștință nici de cumă de voturile reprezentanților Naționale de la 16 gherarie și 12 februarie anulă 1863, prin care se otârasce ca perceperea dărilor să se facă numai pe două lune; precumă nu sciamă nimică nici de votul din urmă de la 26 Februarie prin care condamnă de călcătorii de lege pe toți acei ce aru ordina său aru împlini dării pe viitorii, pînă mai anșii nu voru fi ele consințite de Națiune. Acumă că am suptă ochi monitoriul oficial al guvernului ce servită sub No. 43 din 2 martiu anulă 1863, prin care se publică oficialmente votul de la 26 februarie în cuprinderi: „totu uă dată declară că, conformă convenției, adunarea fiind singură în dreptă a vocei imposetelor, ori cine ar ordina percepțiunile nevotate de adunare, și ori cine va împlini acele ordină voru fi călcători ai legii,” amă onore, d-le perceptori, a ve declara că me opui de a plăti ori ce dare mi se se va cere pe viitorii, pînă cândă iarăși nu voi vede prin monitoriul oficial publicându-se că reprezentanța Naționale au disu ca se plătesc.

Pentru noi cei de la tere, d-le perceptori, Monitorul este cuvință de Evanghelia; Elu ne aduce legile Camerii, pe dinsulă ilu credem, pe dinsulă ilu ascultăm. Aș opștii că națiunea aș otârui se nu plătim, ne supunem! spui-ne ca aș incuviințat se plătim, și vomă plăti.

Proprietarii micu de la comuna Balotești.

Gîja Nicolu,

DEPEȘIE TELEGRAFICE.

(Serviciu particulariu alu Români).

Wiena 6—18 Iuliu 3 ore 30 minute, séră. Bucuresci 8—20.— la jumătate după mieu noptii. (Notiția stătiei. — Comunicarea intruptă).

Diariile anunță că nota rusă a so-

Abonarea pentru Bucuresci pe anu . 128 lei
Sese lune 64 —
Treli lune 32 —
Pe lună 11 —
Un exemplariu 24 par
Inscripții linia de 30 litere 1 leu
Inserții și reclame linia 3 lei

primesce cele săse puncturi, înse suptă reservă d'a se desbat condițiunile. Condițiunea d'a se da Poloniei o armată națională nu poate fi priimă. Armistițiului însemnatu în notele Franciei și Englterei este anevoie de împlinitu din cauă atâtării poporului să a armatei russe.

Propunerea pentru deschiderea con- erințelor este de prisosu fiind că puterile se învoiesc la Petresburg în puncturile de căpenei. S'a ordinat pentru Noembrie a se face o nouă recrutare luându-se de la 1000 omeni căte 10 recruti.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 8/20 Cuptor.

Scirea ce ne dă corespondența noastră telegrafică ne îndatorăză se-i consacramu antiu locu. Serviciul te- legrafic, forte plăcutu și folositoru publicului, căci li comunica, cu cîteva dile mai nainte scirile cele mai însemnate, este forte potențioru pentru diariști din România cari nu au, că diariști din cele latte țere, Ministeriile din afară și cele latte organe publice lingă dinșii spră a se lumina asupra scirilor celor mari și, mai multu sau mai pucinu neasceptate, să aputem cu ore cari temeinri opiniunea lor despre rezul- tatele ce voru pute produce faptele anunțiate prin firul telegrafic. Noi aci n'avem nici Ministeriu alu lucrărilor din afară care se cunoșcă politica și disposițiunile dilei ale puterilor celor mari, și din saloanele căruia-a se pôtă și diariști auđi sau surprinde ore cari sciri săprejură, nici foie publice cari se esă în totă dilele, se se ocupă seriosu cu politica generale a Europei și se aibă totu impreună, și flăcăre în parte corespondință, relațiuni și prim urmre cunoșințe mai multu sau mai pu- cinu temeinice despre politica dilei a puterilor celor mari. Această posi- tivitate esențională și forte critică în care se așă Redațiunea acestei foie, cunoscută fiind de toți, o amintimă spre a pută fi scusați cându nu putem prevedea cu asicurare rezultatele fi- cării-a sciri însemnate ce ne transmisi corespondințele noastre telegrafice.

Russia a respunsu la notele celor trei puteri, și ntrebarea ce-să face acumă fiă-care, și cu cea mare îngrijire este, dacă acestu respunsu conține pacea sau resbelul? Respusul de- vine cu atâtă mai anevoie pentru noi cu cătu mai totă foile publice din străinătate aș fostu dispuse a susține că Russia va primi cele săse puncturi și a discută p'acea presupunere. În- su-ș Ministeru lucrărilor din afară alu Englterei, respundindu la interpellarea ce i sa faciu, a scădatu-o, cumă dice Români, să a inclinat forte spre pace, precumă se va vedă mai la vale la scirile din afară. În acăstă pos- tivitate daru nu ne mai remane de cătu a espune aci pe scurto situația după cumă o găsimu în cuvintele Ministerilor și n foile străine cele mai în- semnate, spre a cunoșce toți ce se

dice și ce se crede, să ntrevede fi- care viitorul pe cătu se pote între- vedă prin deduceri.

Respusul Russiei este, după o- piniunea nostră, pe care o spunemă in- dată, unu refus; acestu refusu insă este mai multu sau mai pucinu mas- cată astfelu că puterile potu, după împregurările fi cari se voru așa, se cotescă și ele și se s'are mulțamite, se dică c'a triumfatu, sau se spuă adeverul, se declare că intervenirea loru diplomatică a fostu fără rezultat și s'alerge la intervenirea armelor.

Este bine, pentru mai bună lămu- rire se ne aducemă aminte ce felu aș fostu formulate acele săse puncturi, și d'acea-a le punemă din nou suptă ochi publicului.

1. Amnistia deplină și generale.

2. Reprezentanține naționale cu puteri înlocmai ca acele ce sună otârite prin constituția de la 15—27 Noemare 1815.

3. Numirea Polonilor la funcțiuni publice astă-felu încătu a forma uă administrație națională osebită și care se aibă increderea țerei.

4. Deplină și întrigă libertate de con- sciință, suprimarea restringerilor impuse cultului catolic.

5. Limba Polonă se fiă recunoscută ca limba oficială și întrebunțată oficială în administrația legii și în educație.

6. Stabilirea unei sisteme legale și re- gulate de recrutare.

Se nu uită că constituția de la 15—17 Noe. 1815, de care vorbesce articlu alu duoile alu propunerilor conținea uă reprezentanține naționale compusă de două camere, libertatea Presei, independența tribu- nalelor, respunderea ministrilor și o- administrare osebită, președată de Tar și 'nipsai de unu gubernatoru genera- le, cea-a ce implică învederău și a- patoli Polonia.

„Atitudinea Englterei a fostu daru pîn'acumă cu totulă pacină; cătu pen- tru otârile ce va lua în viitoru ele suntu subordinate responsului ce va da Rnssia.

„Comitele Russell, ca și lordul Palmerston, aș rezervată guvernului li- bertatea cestui, daru cuvințul său, fără a exclude putină unu resbelu, este unu manifestu de pace alu căruia-a efectu va fi cu atâtă mai mare în Europa cu cătu capii opoziționii său u- nitu pe facia cu aceste declarări.“

Englterea daru a fostu și este pen- tru pace. Acăsta aș sciutu o toți căci toți sciu că nu scote lesne sabia din teca neguțătoriul englez spre a se bate pentru liberarea Italiei sau a Po- loniei. Francia numai are obiceiul a versa săngele ieii pentru libertatea și naționalitatea celor-lalte națiuni, și precumă a versa săngele ieii pentru italiano, totu ea va fi mai lesne gata a-lu versa pentru poloni. Cată se simu drepti și se mai adăgămă că Francia are și cele mai mari datorie către Po- loni, căci acesti „francesi ai Nordului“, cumă li numescu toți pe Poloni, aș ver- satu necontentu săngele loru în totă bătăliele antăiului imperiū. Intrebarea daru este se scimă dacă întrădă Francia în luptă Englterea va cutedă se stă cu braciile încrucișate? Si la acăsta respondemă că nu credem, fiind că prin notele ce a trămis Rusiei, im- preună cu Francia, și anăcă mai acen- tuate de cătu notele Franciei, a nain- tătă p' multu spre a numai cutedă a se trage napoi, sciindu, precumă a

mărturită chiaru Times, că, dacă nain- te este pericol unu resbelu napoi este pericol unu desenore.

Daru Francia ore, mergeva nain- te, și cându? Cea-a ce scimă sicură despe dănsa este că Polonia are aco- lo uă mare poporitate. Intrădă și, unu profesor eminente ne spunea în

curstu scii de istoria că trecandu pe ultăjă găzdui două copii certându-se. S'acușă unul p'altul, se injuria. Unul, după ce aruncă asupra celu-laltu cele mai mari injurie, cându ajunse în culmea uniei înaruncă și culmea a- cusrui și a injuriei: „A ruptu și di- se... a ruptu... unu afișiu alu Polonilor.“

— Si privitorul totu aplauderă pe băiatul ce rostă aceste cù- vinte și șiueră p' celu care a fostu comis crima d'a rupe unu afișiu alu Polonilor. Francesil, de și n'a ca- noi, unu interesu atâtă de direptu, unu interesu de viață, cumă avemă noi, ca Polonia se se radice și se ne despar- ta de cotropotia Rusiei; de și n'a cu noi uă parte a pământul loru în ghiarele guvernului de la Petresburg, pe cere Polonia reinviată și liberă ne- luar restitu, ca uă nobilo și leală ve- cină, sciu însă că Poloni suntu „fran- cesii Nordului“ și d'acea-a uiduiesc, nu numai pe bărbății cari ar face reu- Polonilor, ci chiaru pe copii cari cu- tează a rupe, nu viață polonilor, daru chiaru unu afișiu alu loru.

Mai scimă că Imperatul Nă- poleone domnesce prin „voiția națio- nale“ și ca bărbatu inteliginte și po- litici, ascultă totu deuna și cu mare atențiu voiația națiunii, voiția mamei sale s'o pune în lucrare indată ce i se presintă ocazia. Elu scie că domni- toriu care s'abție din voiția națiu- ni ce lă-alesu, numai are pe ce sta- s'atunci nu mai remane de cătu se vii- din întărire uă suflare de ventu spre a-lu spulbera. Si d'acea-a Napoleone III după ce a datu necoutenitul cele mai mari satisfaceri intereselor celor ma- de căpenei ale glotelor ale comer- ciului s'ale industriei, după ce a n- căratu mindra sa națiune de gloria, apoi a urmăritu totu deuna instinctul ieii, a ascultăt chiar şoptele ieii, și după ce a liberat Italia, a neputu a da pe tot anul nou libertătă întrău s'a reluată în mănu și giugiu eroicei Polonie și se silescă a-și re-ntări baile Tro- nului său, si prin rădicarea din mor- mēntu a aceste națiuni martire, a ace- stei „Francie a Nordului“. Scimă daru de sicură că Napoleone III, va face ceva pentru Polonia, și ceva destulă de nsemnatu. Prin ce cale însă va ajunge, de și pote o presupunem, nu cutedamă incă s'o afirmă astă-đi. Si păna se putem vorbi ca mai multe temeiuri se mai căutămă ore care nemini in cea-a ce spună despre situa- ţinea aptuale, foile care suntu organu său.

Le Constitutionnel de la 15, gu- blică unu articlu suptu semnatu se- cretarului Redațiunei, adică suptu for- ma oficiosă, care a produs destulă impreună, mai cu séma fiind cărită, după noi, că disa făi eunoseea că Ru- sia va refusa d'a primităcarea luptei,

„Concertul puterilor și deliberările congresului trebuindu-se aibă de scop d'a împăciu Polonia și Russia, Francia a crezut că c'u împăciuirea provisoriu, să suspende armeioru, mășinindu, cumă a dăsu d-nu Drouyn de Lhuys, statu quo militariu, ar rebusi se fiă actul preliminaru alătorei împăciuri.“

„Cine nu nelege că primirea celoru sese puncturi și supunerea loru la arbitragiul celoru optu puteri fiindu uă chedeșia de pace, va fi assurdu și criminale d'a lăsă se se urmeze fără trebuință, uă luptă săngerantă?“

„În anca nu nelege că nenorocirile nedesparțite de starea de resbelu s'adaugă pe fișă care dă pe lingă cele latente nelegeri ce suntu între acele două națiuni i despre a căroră împăciuire se desbate?“

„Sapo! rezultatul luptelor este în măna lui Dumnezeu. Care ar fi situația congresului, dacă, în cursul deliberărilor, năuptă, ce găru pută privi ca otărițoria pentru biruitoru, ar veni se schimbe d'uă dată situația sau celu puțină pretensiunile părților luptătorie? Russia nu s'ară retrage din deliberări? Poloni, favorați de biruintă, n'ar declina ca de neajunsu cele sese puncturi concertate de cătră Puter?“

„Astu articlu, prevedetoriu alătorei refusă de suspendarea luptei din partea Rusiei se sfîrșesc cu următoarele cuvinte:“

„Acelu daru care va pune pedică proiectul și silințelor serișe și legitime de împăciuire va lăsa asupra-i uă mare respundere.“

„Si Rusia nu numai că respinge închiderea luptei, daru o respinge prin cea mai mare deridere, dicindu că poporul și armata suntu atât de acișați în cătu nu pote se-i mai opresc! și ce mai face anca? Ordinu uă recrutare uriașă, de 10 000.“

Diarilul *La France* de la 16, revine asupra dișelor diariului le Constitutionnel și le coasacă antiștilu seu articlu, suptu titlu „Armisteiul.“ Elu arăta neputișa d'a se face celu mai micu lucru pe cătu timpu Polonii se batu. „Este unu conflictu teribile, dicce fōia Senatoriului *La Gueronnier*, care desparte din ce în ce mai multu pe Polonia de Rusia. Sângelile curge, și curge în resbelu civil, curge de prisosu, fără ca curagiul și sacrificiul atatoru nobili esistințe s'aducă unu rezultat.“

„El binel! Puterile cari au lăsă în mănu causa Poloniei, sau mai bine, causa omenirii, — audiuți dloru ministri din București? Causa Polonilor este causa omenirii! — ar trebui neaperat se se preocupe d'uă asemenea stare de lucruri atât de durerosă. „Si mai la vale. „Dacă Russia nu va acorda armisteiul ea și va îngagia cu gravitate respundere; ea-să va face opinie publică și mai pucinu favorabile, și va ajunge la conferințe într'uă situație mai pucinu demnă de dinsa.“

„Si Rusia refușă și conferințele. Si în acestu timpu alătorei negoziările generalu, Mourawieff dă unu decretu prin care dice că „sumele luate de către „insurgiții din casele Statului sau ale „comunelor se se puiă la locu în jecu „dile din averile proprietarilor celoru „mari poloni din fiă-care districtu, sub „osândă, la casu de nesupunere, d'a li se „vinde cu sila și prin mezat proprie etățile.“

Recomandam propriețarilor nostri, mari și mici, acăstă nove demăscare, prin care li s'arătă părintescul guvernău alătorei. Mergem și mai departe și dicem tutelor Românilor: —

Cugetați bine, căci asemenei procederii nu suntu numai ale Rusiei; ele suntu ale tutoru guvernelor cari intră pe calea ilegalității; ele suntu rezultatul neaperatul la care trebuie să-jungă ori ce guvernă ce s'a pusă pe povîrnișiu ilegalităților, alătorei arbitriul, și d'acea-a și d. Ion Brătianu ne a prevestit pe toți de ce neascăptă și cindu suprefectului, adică guvernului aptuale: — „Spurge, d-le Sup-Prefect, spurge, căci pe lingă durere ce a coprinu anima mea veindu legile terei mele sfâșiate, nici uă altă durere numai are locu.“

„Da! Elu scie că cei cari au spartu uă dată pacificul fundamental voru sparge măne nu numai pînnile și proprietățile particularilor, daru întrăgă proprietatea și viața naționale!“

Acăstă protecționă corumpe și ucide unu popor. Ea stingă într'unu oră ce scânteia de viață naționale, năbușesc oră ce simpăimente de patria și de libertate, sterge din susțe oră ce suvenire a timpurilor de

Guvernele închinate la Rusia.

Mare, tristă și ruinătoră umilită și rușine pentru nefericitele națiuni ale căroru guverne, incapabili, corupte, înjosite, se facă instrumentele orbe și servili ale străinului, vechiul inimic împăratului alătorei națiuni, a căruia fatală protecționă este mormântul în care ele voru fi îngropate!

Guverne trădătorie și criminală! Națiuni nefericite și condamnate la peire.

Deschideți istoria, citiți analile națiunilor, căutați causele măririi și căderii loru.

Națiunile au fostu mari, puternice, libere și înfloritoare, pe cătu timpu au trăit prin ele fazești, pe cătu timpu au căutat taria în independență loru, pe cătu timpu s'au ferit d'a se punte suptu protecționă străinului care le ducă la peire.

În totă vîcurile, adevărată viață și putere a unei națiuni, adevărată sa independență și libertate, adevărată sa fericire întră și considerațione în afară, au fostu credința sa nestremutată în drepturile sale naționale, au fostu virtuțile sale proprije de patriotism și devotamentu, au fostu mișlocele de apere ce a găsitu în susțetele filoru sei, setose de libertate și independență, au fostu sacrificiile sublimi d'a espune viață și avere spre a scăpa patria loru de jugul rușinosu s'apăsatioru alătorei străinului.

Nu este națiunea deplină liberă și deplină independentă, nu este națiunea deplină asigurată despre viitorul seu, dacă simțimintele sale naționale nu suntu destepătate, dacă totă elementele sale de viață și putere nu suntu desvoltaate, dacă nu i'sa însuflatu acea credință mare și nebîruită d'a trăi totudeuna priu sine și nici uă dată prin protecționă străinului inimicu alătorei naționalității sale.

Fatale și sugrumători a fostu și mereu va fi pentru uă națiunea protecționă străinului cumperată prin injisire și prosternare. Degradată și perdută este națiunea care nu mai are credință în virtuțile și în drepturile sale, și care se deprinde să-astepte totu de la străinu, se trăescă prin mila străinului, și se lase viitorul seu în mănu s'in voia străinului!

Cătu de orbite și de criminali suntu acele guverne cari nu înțelegă chiamarea loru înaltă d'a destepătă și desvolta într'o națiune viață, puterea și credința în sine însuși, și cari, spre rușinea și peirea națiunii loru, se înjoscă și se degradă a căuta în protecționă perfidă și cutropită a străinului ajutoriul și sprijinul ce n'au sciutu se dobîndească în sinul națiunii loru.

Alianțele singure înțemeieză între națiuni legăture solide de amiciu și d'ajutoriul, și aceste alianțe se facă numai atunci căndu uă națiune are în sine elemente de viață, de putere și de progresu, cari potu servi causa libertății și a civilizației.

Alianțele rădică și mărescă unu popor, eru nu protecționă umilităria a străinului.

Acăstă protecționă corumpe și ucide unu popor. Ea stingă într'unu oră ce scânteia de grădu ce-i inspiră acea putere inimică suptu alătorei jugu gemuse atâția ani, și de care, astădi chiar, este speimenteră de ideiă numai că evenimente fatali sau guverne

mărire și independență, și căndu poporul este cădutu în corupțiune, nepesare să-mortire, atunci, fără împotrivire, elu se lasă a fi cotropită de străinul cuceritoru, suptu a căruia protecționă a suferită se fiă prosternată de guverne cari au devenită instrumentele acelu străinu.

Români, pentru marea și lunga loru nefericire, au fostu puși și lăsați trei-deci de ani suptu protecționă străinului, suptu protecționă fatală a Rusiei, a puterii inimice și cotropitărie, a barbariei moscovite care destepătă astă-di în totă Europa uă indignare generale.

Care Românu, cu animă de Romanu, a putut se uite tōte nefericirile, împăratările și crudișimile cu cari protecționă rusă a isbutită necontentu acăstă tără?

Cine nu este coprinsu de spăimă aducendu-și chiaru amintă suferințele amare, lungelile esiliuri, negrele închișori în cari s'au topit și s'au stinsu atâtea suflete nobili a căroru voce se rădica în favorea libertății și naționalității române?

Cine nu se sensioră de selbatica urgiă cu care Russia prigionă ori ce încercare d'a lumina poporul român, împedica ori ce pasu spre cultură și propășire, năbușia oru ce scînteia de renascere naționale, și pedepsia ca uă crime ori ce patriotică pretestare?

Cine nu se ngrozesce găindu-se l'acele pustiitorie invasiuni cari făcea se gămă totă tără, înjugându cu biciul pe Români la carele loru în care duceau viață, avea și onorează terei, aruncânduse flaminți și nesășioși p'acăstă sermană tără ca paserile de pradă cari apucă uă victimă în găriile loru, intrându prin silă și brutalitate ca nisice fere selbatece în totă casele din cari gonia cu injurie și cu biciul pe stăpăni trătați ca nisice sclavi, și ne lăsindu în urma loru de cătu serăcia, jalea, și grelele bleșteme ale unei națiuni întręe care avea trebuință de ani indelungați spre a se rădica din adâncă miseria în care o lăsă calamitățile unei invaziuni?

Băbaria, intunerică, corupțiune, abuzuri, apesare, despotismu, ecă starea miserabilă în care ne ținea protectoratul rusu!

Amorțire și cădere morale, umilită și rușine, degradare și mōrte naționale, cutropire și sclavie, ecă sorteau ce ne pregătia protectoratul rusu!

Au trebuitu trei-deci de ani de lupte neconitenite; au trebuitu silințe curagișoare, devotamente mari, sacrificie numeroșe, protestări energice, victime aruncate în temnișe și gonite în esiliu;

au trebuitu trei-deci de ani de lupte

grele și de suferințe crude în tără și în străinătate spre a demasca Europei totă intrigele și planurile perfide ale Rusiei; a trebuitu uă revoluțione naționale spre a da uă lovitură de mōrte protectoratului Rusu și a scăpa mai tărđiu d'acestă ucidetoriu protectoratul prin Tratatul de la Parisu, care a pusu naționalitatea română suptu garanția Europei întră.

Liberă de influență și amesticul Rusiei, România a resuflatu în fine, ușurată de grădu ce-i inspiră acea putere inimică suptu alătorei jugu gemuse atâția ani, și de care, astădi chiar, este speimenteră de ideiă numai că evenimente fatali sau guverne

orbite aru pută érași s'o arunce în găriile influiște și protecționii aces- tei Puter, atâtă de contrarie desvoltării noastre naționale.

Rusia a fostu învinsă, daru ea n'a incetat d'a urma cu stăruință realisarea planurilor sale cutropită. Încongiurați de slavi, ginte legată de Rusia prin originea sa, prin limba sa, prin tradiționile sale, noi suntemu datori în interesul naționalității noastre, se ne punem uote puterile spre a combate ori ce influiște rusă care s'ar încerca vre uă dată a petrunde în politica guvernului no斯特.

Acăstă influiște ne-ar arunca din nou în tōte miseriele din cari abia după trei-deci de ani de lupte amu isbutită a ei, și ne ar espune l'acea grozavă catastrofă d'a ne vedē într'uă di căduți suptu despotismul rusu.

Se nu uită unu minutu tōte grozăviele ce amu suferită atâția ani și tōte pericolele cele mari ce cari ecamu amenință; se ne aducem ușe reu amintă luptele grele și indelungațate prin cari amu trecutu cu atâtea sacrificie pînă să isbutimă a ne scăpa d'acestă protectorat; se nu perdemu nici de cumu din vedere despotismul sugrumătoriul prin care Russia apăsa și ucide națiunile căduți suptu domnia sa, și mai cu sémă acea selbatică barbarie, acele crudișimi nesușite, acele ucideri revoltătorie prin cari acăstă putere voiesce astă-di a înăbușii lupta eroică și sublime a Poloniei martire pentru redobândirea vechilor sale drepturi puse suptu protecționă Rusiei.

Europa totă este indignată, s'acăstă indigneare generale a lumii civilisate este de ajunsu spre a ne face se urmă dim tōte puterile noastre politica guvernului actualu atău Rusiei, și se fugim de influiște sa ca de unu lucru ciușosu care ucide pe ori cine-lă atinge.

Prin tractatul de Paris, noi suntemu astă-di uă națiune liberă și autonoma, și avem uote elementele și tōte mișlocele d'a ne întări, d'a ne desvolta și d'a consolida esistența noastră națională. Străinul nu mai are amesticu în administraționă noastră înțemeiată pe principiile din Convenție și p'adevăratele interese ale națiunii Guvernele inteligenții, patriotic, și pătrunse de marile loru îndatoriri, suntu datoriile s'aplice cu sinceritate acele principiile salutarie de la 1789, se desvolta tōte puterile de viață ale națiunii, se caute taria și dănuirea loru în domnia libertății și în sinul națiunii. Atunci, numai atunci, România va fi mare și fericită și acele guverne iubite și bine cuvântate.

Prin intervenția britanică nu constituu unu casu de intervenție armată și că mișlocirea diplomatică nu va provoca unu resbelu. Lordul Russell a probă conduita Austriei, lăudă guvernul, parlamentul și crescăntă ie înriurire europeană. După ce Engleteră a propusu, în unire că Austria și Franția, cele sese puncturi, nu pote se mai facă nimicu și trebuie ori cumu s'astepte unu responsu. Conduita lui Mawriss din nenorocire nu promite niciu politică mărinimósă. Lordul Brougham deplange, că lordul Russell declară chiar înaintea sosirii responsului, în intervenție ne imposibile. Lordul Russell respunde, că responsul împăratului Russiei este d'acum să fiscusă și va fi porință măne de la Peterburg. Lordul Derby condamnă asemenea orice amestecare. Cei lău oratori nu dicu nimicu însemnatu, băncile suntu găle. Discuția asupra Poloniei în camara comunilor va începe adă la 20 Iuliu. D. Roebuck a retrăit moțineea sa americană.

— Paris, 13 Iuliu, năptea. Diariul „Constitutionnel“ publică unu articulu suscitat de d. Boniface despre notele puterilor și dice: Spre a ajunge la uă unitate de programă, Engleteră, Austria și Franția au ramas înăpoit de dorințele ce le-ă inspirat bunăvoița în favoarea Poloniei. El crede, că negociașile, basate pe cele sese puncturi, stabilescu baza unei autonomie serișe. Franția ar fi vedut cu placere supuinduse juă cestijone europiană arbitragiul Europei întregi, daru nepuțindu dobîndi acăstă, adera la combinarea, care supune esaminarea celoru sese puncturi arbitragiul celoru optu puteri semnătore tratatul de la Viena. „Constitutionnel“ măntine că armistițiu este de dorit, necesar și putinciosu; ar fi uă nebunie și uă crima a continua luptă săngerosă. Franția, Engleteră și Austria au pre-gătitu uă soluționare a cestijonei polonă,

(Aci urmădă în depeșă telegrafică originală uă frase ale cărui sens nu s'a putut înțelege). Acela ar asuma asupra și uă mare responsabilitate, care ar pune uă piedică unor silințe atât de serioze cătă și de justificate

Berlin, 13 Iuliu. Anunțătorul Statului de astă-dăi dice că Ministerul Cultului a comunicat directorului și Senatului universității de la Berlin, că disciplina asupra profesorilor universității se cuvine, după legea de la 21 Iuliu 1852 esclusiv ministrului Cultului și că nu poate îngădui uă călcare p'acestă terim din partea autorităților academice, cari n'au pentru acesta nici uă imputernicire legală sau prevedută prin statute. Împărtășirea unor funcționari regali la nisice demonstrații neautorizate, calculate d'a sprijini din uoă principiile anti-constituționale pronunciate în adresa camerei deputaților de la 22 Maiu în contra autorităței regale, nu este compatibile cu jurământul serviciului. Dacă măntine avertismentul.

Din fruntaria polonă astăzi cu date destă-dăi, că'n urma arestuirii arhiepiscopului Felinski, s'a cimitu în tōte bisericele unu protest. Rzwushi, locotenitorul lui Felinski, a demisionat funcținea sa de bunăvoie. S'a ordinat unu doliu bisericesc pentru tōte intinderea rigatului; la nici uă biserică nu se mai sună clopotile. Noptea trecută s'a arrestată mai mulți preoți.

Berlin, 14 Iuliu. Uă corespondență particulară de la Petersburg astă din sorgină, sicuri, că călătoria împăratului a fostu adjurată pentru motive politice. Se aşteptă mai anticiu efectul respunsurilor Rusiei.

Warszawa, 14 Iuliu. In urma congedierei Marchisulu Wielopolski, s'a chiamat generalul Berg în consiliul administrației cu presedinția în lipsa guvernatorului locoteninte.

IOAN CĂMPINIANU.

(Vedî No. de la 30 Iuniu, 4, 5 și 6 Iuliu.)

Se impută lui Cămpinianu că de la unu timpu începe areta unu pessimismu, uă neacțiune, uă metamorfosare care-lu facea necunoscutu. „Unu velu de mōre, dice unu biografu alu lui, stă intinsu de multu timpu pe numele seū, și niciu partită politică, nici uă simpatia, numai cutedă a-si rădica vocea în favoarea lui de frică se nu găsește unu cadavru.“

Amicus Plato, magis amica veritas. Se simu drepti și se supunem uă întrebare la resolvarea acelor ce voru voi a judeca pre marele omu, cu uă animă de granit. Si tomai spre acsta după atate sacrificie, după atate souduri cari au sleit in elu, și pe lingă elu, tōte puterile susținută și ale trupului, tōte puterile fizice și morale, după atate desceptiuni, trădări, ingratitudini ale unora din amicii sei, pe cari cestione de timpu și persone, ne opresce d'a le stigmatiza anume, — după atate prigoni, cumu ar mai fi putut Cămpinianu a se scărbi și de la scărba a nu ajunge la nimicirea morale, in care căduse in sine? Cine va fi acelui-a care va veni se-lu acuse? Cine va fi acelu-a care se dică că, in locu-i, ar fi resistat? Căndu s'a suiat pe scena politică, elu astă națiunea in acea stare căută pe care a meritatu-o și pe care, pentru întărirea adeverului, lăsămu și pe unu străinu admiratoru alu concetățianului nostru a o descrie în cǎteva cuvinte. „Sdrobită suptă greutatea instituțiunilor sale, lăsată in māna unor răpitori ce o guverna, nefericită prin condițiunea sa in facia puterii protectoare, România suferă cu rușine jugul sclavie. Aceia care o aduseră in astă poziție nu putuseră stinge in sinu ieșuvenirea

,trecutului. Simpătimantul libertăților sale tradiționale, nu făcu de cătă se desvolte facultățile ieșii. Compararea între trecut și prezent de și o să cea se se creșă nefericită insă il predicea că poate se mai deviă încă liberă. Daru uă sōrtă neimpăcată o condamnase suferințelor ieșii. Numai în sorgintea suferințelor și speranțelor sale mai putea se găsesca acele cături de consolare a căroru adincă tristeță sfâșia anima... Astă-felu era spiritul acestui popor care și rechișă, ma încă în minte numele și înaltele sapte ale eroilor sei, ale martirilor sei, — căndu etă că unu jude colonelu, dintr'u familiu iubită de popor, începu se gădescă ca elu. Cămpinianu pune în lucrare tōte mișlocele de care anima și inteligența sa erau capabile. Rădică libertății unu templu, și dede preoți. Acestu templu primi, mai multe destinații. Aci fu uă loje de franc-maçonă, aci uă societate filarmonică. Iși făcu amici, partizani, „In urmă țera-lu adoră.“

Nu, acelui ce a dotat istoria națională cu fapte ca acele de la 1826, 1831, 1837, 1839, 1840 și 1842, nu putea se nu simpatisele ori-ce miscare progresistă, cu ori-ce pasu de înaintare a nemului seu chiar în neacțiunea sa. Lucrare, sperase și suferise multu. Lucrare singură, făcuse singură atate, sforte, în cinci-spre-dece ani, cătu ar fi trebuită se lucrade uă națiune, celu pucinu uă partită formidabile. Ora scărbei venise pentru elu; trebuia uă acțiunea mară, puterică, unu concursu vigurosu din partea celor-1-alți spre a-lu susține, spre a-lu întări. Acelu concursu i-a lipsit. — Se nu-lu acușămu daru dacă ostenită, dacă a perduțori ori ce speranță că va vedea în dilele sale țera astă-felu cumu o doarise elu. In 1848 elu numai putu în fruntea revoluției, daru elu o pregară. Fusese precursorsle ieșii, 1826, 1831, 1837, 1839, 1840 și 1842 au asternut calea lui 1848.

Cădu apoi revoluționea națională. Invasiunile o înădușiră. Aceasta întări și mai multu ideia lipsă ce apucase a-si forma Cămpinianu oă și turci și ruși de voru intra, nu ne voru mai părași, unii pentru a ne preface in pașialie, alții in gubernie. De uă camu dată, totu lumea credea totu astă-felu.

Rigorile restabilirii a totu puterii protectoratului rusesc le-a simțit Cămpinianu, mai cu deosebire decătu ori cine. Unu procesu colosalu ce avea in Russia pentru averea Cantemirestilor, căstigătu la doue instanțe, fu perduțori la a 3-a și cea mai supremă judecători. Pe lingă perdearea valorii ce facea obiectul procesului, Russia insistă ca Cămpinianu să supusă și la plata cheltuelilor, ce valorau încă aproape de 10,000 galbeni. Sentinția se execuță în țera românească cu uă activitate neașteptă in analile noastre judecătoresc. La mijlocu era stăruitoru consulul rusescu Halcinski. — Moșia, casele și totu ce mai remăsesee Cămpinianului din binefaceri și sacrificie de totu felul săcute pentru rădicarea națiunii române au fostu secestrate și vindute prin licitație spre plata acelei sume. —

Generositatea lui, și prigonierea dusmanilor țerei lău adusu la sapă de lemn. — Uă pensiune de 2000 lei votată de Camera legislativă abia în 1859, impiedeca d'a tinde māna treacătorilor pre acelui ce crease multe esenții, pre acelui ce impiedicasă pre mulți de a cere elemosina creștilor... Ecce homo!

Si apoi după atate catastrofe ce aru si fostu in stare a scudui unu continente intregu, nu numai uă biță individualitate omenescă, se mai găsesec de acel ce pretindă uă activitate, uă continuitate de speranță, de credin-

ție, de idee proprie unu omu ce a-bia incepe cariera sa?

Vi s'a întimplat vre uă dată se vedeli rescolitele straturi de pământu ce au servită de vatru unei abundante vine de metalu preciosu prin exploatație? Avutu-ati curiositatea de a ieșii la cāmpu în luna lui Octombrie după s'a culesu tōte rōdele cāmpului, atunci căndu negurele tōmei acoperu orizontele, căndu bruma rece și cristalină acopere spinii și mărecinii cāmpului cu cărunțiea capulu betrânlui, atunci căndu inghiaciul petrunde la cea mai mare adincime posibile și strige globul ca intr'unu cleste de feru? Mai avuțări curiositatea de a contempla atunci suprafația ogrelor despăiate, pământul acestei bună mamă, desbrăcate de podobele sale, de rōda care contribue la existența a totu ce viédi, a totu ce se miscă? Înțeles' ai limbajul, celu tainicu daru elocinte ce se preschimbă atunci între pământul despăiatu, și susținutu și ochii vostru? Ar trebui ca se fiă cineva prea impetritoru pentru ca se nu simți vibrându în anima sa acelui glasă ce pare ai dice: „Eri, eramu jude și frumosu, Dumnează me impodobise cu totu ce avea mai maiestosu. În generositatea mea, am datu tōte bunurile mele omenilor; am datu totu ce am avutu, nu mi-a mai ramasă nimicu; nimicu afară de simplitatea recunoșinței cătră autorului tutoru indurărilor pentru bu-nul ce m'a înrednicită se facu!“

Acesta era efectul ce facea a-supră-ne vederea ruinelor in care trăise odinioră Ioanu Cămpinianu!

Veșindu-lu mi se părea că veđu generaționea de la 1830—1840 in misere cu tōte speranțele, lucrările și devo-tamentul ei. Era umbra unu uriașu. Era ultimul dintre predicatorii mariorii idei, pe care astădăi le profesă uă națiune intrégă. Atunci inclinău cu respectu capulu și urmarium cu privirea pe acestu locuitoru alu unu lume ce nu mai trăiesce, pînă se perdea in umbra întunecosă a strătelor orașulu! Ilu urmăriam cum urmărim sōrele apunind ce trece pe nesimptă din orizontele nostru, după ce au yersată valuri de lumină, după ce au fecundat pământul.

In acăstă naționă sacră a vieții unu omu mare, am spusă faptele precumă au fostu. N'am esagerat nimicu. N'am ayutu nevoia de a esagera. Am lăsatu, pe une locuri și din adeyeru, numai spre a înlătura bănuieala acesta. Daru esageraționea numio a putut impăta decătu acelui ce nu va putea impăta decătu acelui ce nu va sci cine fu acestu demnul emul alu lui Dinicu Golescu. Nu pretindemă a fi facutu unu lucru mare. Amu naratu sapte mărturisite de toti acei ce au cunoscutu pe Cămpinianu și întăriplările vieței lui, constatare de actele oficiale ale Statului și de toti publicistii pământăni și străini de acel omeni pentru cari, căndu suntu onorabili, adăvărul este uă datorie, uă religiune.

Nu e publicistă său călător ce se fi scrisu despre Pricipate, său se fi trecutu prin ele care se nu fi afirmat în una înaintate cele ce zicu și români, și actele oficiale ale patriei despre Cămpinianu. Astă-felu este a vedea: Saint-Marc Girardin, souvenirs de voyages et d'études. I Le Danube. Félix Colson: De l'etat présent et de l'avenir des principautés danubiennes. — Vaillant: État Roumaine t. II. M. Ubicini: Valachie, Moldavie, Bucovine Transylvanie, Bessarabie. Ed. Thouvenel: La Hongrie et la Valacie. — Paul Kisselleff, el les principautés de Valache et de Moldavie, broșura. G. Chaunu: Dernière et occupation, ibid. Bellanger, le Keruzat, t. II Elias Regnault: Histoire politique et sociale des principautés danubiennes. I. Heliade Radulesco: Mémoires sur l'histoire de la révolution roumaine etc. Notă lui A. Ghica către comitele Neselrode, citată de d. Vaillant t. II pag. 388. Ofisul lui A. Ghica din 18 Iuliu 1837; altu ofis Nr. 449 din 1836. Le protectorat des Czars. Firmanul Turciei prin care reprimandă Adunarea din 1837. Thouvenel, pieces justificatives, pag. 347. Ofisul de abdicare alu lui A. Ghica din 14 Octombrie 1842. Revue de l'Orient, t. III 1843—44.

In fine bulentul Ofisului alu țerei României pe anii 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842 și 1843.

Dică ce oru vră inemici: Cămpinianu este pentru noi uă măndriă națională. Căndu judecata cea rece și implacabilă a istoriei ieșii va dice cuvintul ieșii, ea va dice ca noi. Resplătirea adevăratului merită, nu vine adese de cătă după mōrte. Astă-dăi căndu numai avemă de privită în Cămpinianu unu puternicu alu dilei, titluri pompöse ale unei persoane rădicate la cele mai înalte demnități ale statului, astădăi căndu speranța ce face se nasă amicitia unui ministru, calculele ambicioase și ale interesului s'a stinsă la usia mormântului și nu mai potu influența pe nimeni să fie permisă a revindeca pentru noi meritul nepărtinifil. Totu o mulu destinată a lumina uă națiune prin talentele, și a onora prin virtuile sale ore dreptă la omagiele cetățianilor onesti. Junii încă și noi venimă a depune omagiele noastre pe țerina mare lui cetățian Ioan Cămpinianu.

Va scriitoriu aceluia lingărețu care ar cutedă a face din artea de a cugeta uă speculațione infamă! Resplătirea ce merită, aici va fi, și cu ochii lui o va vedea. Cătă pentru noi, publicându aceste pagini din viațea ilustrului cetățian, declarăm că nu atătau fostu scopul nostru de a face elogiu său, ci de a areta românilor ce pote face unu singuru individu devotat și lumină, și se-l facemă a cugeta ce ar fi pututu face elu d'ar fi avutu în giurul uă națiunei viuă, care se-i de unu concursu activu. Cugetându la acăstă, naționă se cugeta la datorie ieșii de astădăi și de măne. Se cugetă ce e datorie a face căndu salutea publică o va chiama; ce e datorie a face spre a scăpa patria de pericile și a o sustrage de suptă puterea unor evenimente neprevădute. Cămpinianu era unu caracteru anticu, servescă de exemplu. Ca Muciul Scovola elu puse mănu pe folcul protectoratului rusescu; mănu lui arse daru onore, autonomia patriei fu scăpată. Pentru aceea, recomandându-tinerimii, studiul vieței Cămpinianului se-i dicemă impreună cu eclesiastul: „aduceți ve aminte de faptele străbunisălor vostru și pomenindu-i pre dinii, și înălțați ve cu spiritul, ca și voi îngivă se ve faceți mări în pomenirea urmașilor vostru.“

Căndu amu veđutu acea mănu de țerina (pe care unu susținutu mare sciu-se a o face se producă atăta scomotu) mărginită într'unu coșiu atătu de modestu, inconjurată de lacrimele și bine-cuvintările unui poporu intregu, ne amu adusă aminte de cuvintele lui Omar: „Ori cine vei fi tu, care iubindu libertatea vruști a fi bogată fără averi, puternică fără supuși, supusă fără stăpân, învăță a desprețui mōrtea: regii tremură dinaintea ta. scăla, uită-te și veđi; tu singuru nu te vei teme de nimine.“

Căndu amu veđutu acea mănu de țerina (pe care unu susținutu mare sciu-se a o face se producă atăta scomotu) mărginită într'unu coșiu atătu de modestu, inconjurată de lacrimele și bine-cuvintările unui poporu intregu, ne amu adusă aminte de cuvintele lui Omar: „Ori cine vei fi tu, care iubindu libertatea vruști a fi bogată fără averi, puternică fără supuși, supusă fără stăpân, învăță a desprețui mōrtea: regii tremură dinaintea ta. scăla, uită-te și veđi; tu singuru nu te vei teme de nimine.“

ORMĂRIRI SILNICE ȘI ILEGALI.

Comuna Albeni 1863, Ianu 16.

Domnule Redactoriu.

Ve anunțu că de la 26 Maiu sunt pusă suptă aplicarea legii de urmărire, căci mi s'a lipită în usia casei înălțăriu ayeritismu, și la 5 ale corintei alu II-le pentru plata impositului fondiaru alu acestei proprietăți, pe luna Martiu, Aprilie, Maiu și Iuniu. Si pentru că oū am și alte ramuri de venită, primil astădăi uă nota No. 3873 de la d. suprefectu locale, cu cere a plăti osebitu impositu de lei 6, par. 12 după ordinea d-lui prefectu și pretenția d-lui casieru generale, la care am respunsu in modul de mai josu ce ve rogă alu publica.

Ch. Ioanide.

Domnule Suprefectu,

La cele comunicate de d-ta prin nota No. 2873 cu onore se respunde

că supscrisulă, consecințe declarării ce am făcutu refusându plată impostașorul ce me privesc, nu potu respunde nici uă para pe cătă vreme acese imposite nu voră fi incuviințate de camera țerei cari singură este întruită prin Convenția marilor puțeri garantă; afară de lunele Genuri și Februarie, ce cu votul camerei s'a autorisat guvernul ale primi și pentru care timpu mi-am respunsu datoria.

„Protestezu însă, contra aplicaționiile legii de urmărire care este destinată a se exercita numai in casuri căndu nu se plătesc imposite legiuile, așcă re-cunoscute de cameră, éru nu și la cele decrate de guvern, fără formă pre-scrisă prin convenție.

„Protestezu éru, și asupra greșite procederii d-a fi pusă suptă legea urmăririi pentru fă care imposițu din diferitele venituri, osebitu, éru nu pen-tru totu tōte adunate in totale.

„Despre care dicu că va veni tim-pul a se cere cuvintul nu numai pen-tru aplicaționea legii de urmărire, dar și pentru că s'a decisă a mi se apli-ca disa lege pentru fă care imposi-tu din mai multe venituri, totu pen-tru același timpu osebitu, spre ingre-nare de mai multe cheltuile.

„Ch. Ioanide.“

Protestezu și la opinionea publică, d-le Redactoriu, contra unor asemenei nelegiute și greșite procederii.

Si fiind că pentru imprimare contribuționiile urmăză a se pună in vîndare silnică vre unu obiectu din avea mea, destinu, domnul meu, pentru acăstă alăturatul manuscrisul din copilarie de spre domnia Domnului George Hangeriu, suptă care multe referiri avu se suflare țera, pînă ce ajunse a fi de-capitat.

Acăstă producțione literară este copiată in a. 1832, dintr'u mare condiție ce am găsită la reposatul Dimitru Genunianu, ce era suprefectu la plaza Oltu, dist. Vilcea. Acea condiție cuprindea viața mai multor Domnii ai țerei, resbele lui Napoleon

